

Mart 2025
SAYI-15

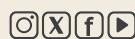
Örgütlenme Bülteni

DÜNYA EMEKÇİ KADINLAR GÜNÜ KUTLU OLSUN

EğitimİŞ

@egitimis

www.egitimis.org.tr

1. Şubat ayı enflasyon oranı kaçtır? Açlık ve yoksulluk sınırının düzeyi nedir?

Yüksek enflasyon oranları ile halkın yoksullaşması yalnızca ekonomik değil topluma psikolojik bir maliyet de yüklemektedir. Halkın geçim sıkıntısı yaşamaması en temel ihtiyaçlarını karşılayamaması buna karşın TÜİK verilerinin halkın yaşadığı pahalılıktan bağımsız oranlar açıklaması yoksullaşmadaki derinliği artırmakta ve halk savunmasız bir biçimde mücadele vermektedir.

Şubat ayı enflasyon oranları

	Şubat ayı yıllık enflasyon oranları
TÜİK	%39,05
ENAG	%79,51
İTO	%45,35

Kaynak: TÜİK, ENAG, İTO resmi web siteleri kullanılarak oluşturulmuştur.

Üç ayrı kurum tarafından her ay açıklanan yıllık enflasyon oranları içinde yine TÜİK en düşük, ENAG en yüksek fiyat artışını açıklamıştır. ENAG, TÜİK'in iki katından fazla fiyat artışı açıklamış, aradaki farkın büyüklüğü şubatta da kapanmamıştır.

Yüksek oranlarda gerçekleşmeye devam eden enflasyon oranlarının gerçek etkisini açlık ve yoksulluk sınırına bakarak görmek mümkündür. Birleşik Kamu-İş tarafından hesaplanan 2025 yılı Şubat ayı açlık sınırı 24 bin 210 TL, yoksulluk sınırı ise 75 bin 341 TL'dir. Her ay artan yoksullaşmanın açık göstergesi olan bu durum 22 bin 104 TL olarak belirlenen asgari ücretin açlığı bile satın alamadığını ortaya koymaktadır.

Ülkede açlık sınırı asgari ücretin üstüne çıkmış, çoğu çalışanın maaşı yoksulluk sınırının altında kalmışken devletin aile yılı adı altında nüfusu artırma çabaları anlamsızdır. Otonom ihtiyaçlarını dahi karşılayamayan bir toplumun çocuk sahibi olması ve onun için gerekli maddi imkanları sunması imkan dahilinde olmadığından politikalara önce ekonomik şartların iyileştirilmesiyle başlanmasının gerekliliği açıktır.

2. Türkiye’de üniversite okumak isteyen yabancı öğrenciler için sunulan burs ve ek imkanlara karşın yaşanan enflasyon karşısında eğitimine devam etmekte zorlanan hatta çoğu zaman eğitimi terk eden ülke gençlerine sunulan burs miktarı aynı kapsamda mıdır?

YÖK’ün Şubat 2025’te açıkladığı Uluslararası Strateji Belgesi (2024-2028) ve Üniversite İzleme ve Değerlendirme Raporu (2024)’nda yer alan bilgiler doğrultusunda Türkiye’nin ülkelerle Yükseköğretim Kurulu aracılığıyla imzaladığı protokoller ve yabancı uyruklu öğrencilere sağlanan avantajlara karşın ülke gençlerinin yaşadığı yoksulluk temel bir tezatlık içermektedir.

Ülkede yaşanan yüksek enflasyonun yarattığı reel gelir düşüklüğü, açlık sınırının altında belirlenen asgari ücretlilerin ve yoksulluk sınırının altında belirlenen maaşlıların hayatta kalma mücadelesi vermesi olarak karşımıza çıkmaktadır.

Ailelerin gelirin yansıyan bu durumun üniversite öğrencilerine yansımaları da azımsanmayacak düzeyde olmuş, birçok üniversite öğrencisi üniversite eğitimini yarıda bırakarak şayet bulabilirse iş hayatına katılmak durumunda kalmıştır.

Öğrencinin ulaşım, barınma, yemek masrafı ve sanat, kültür, eğlence alanlarında yapacağı harcamanın üç büyük şehir (İstanbul, Ankara, İzmir) özelinde ortalaması alındığında ortaya çıkan sonuç üniversite öğrencisinin maddi imkansızlığını açık biçimde ortaya koyacaktır.

HARCAMA KALEMLERİ	TUTARLAR
KYK yurdu (aylık)	855 TL
Ulaşım (öğrenci biniş tarifesi dikkate alınmıştır.)	Öğrenci tarifesi (aktarma olmadığı varsayımı altında gidiş geliş ücreti) 645 TL
Yeme-içme (bir öğün) 30 gün (tavuk dürüm+ayran fiyatı alınmıştır)	200x30 =6.000 TL
Sinema, tiyatro, kahve, kitap (ortalama) (Ayda bir kere ve sadece ortalama bir kitap fiyatı alınmıştır).	670 TL

Devlet yurdunda kalan bir öğrencinin en temel ihtiyaçları olan barınma, beslenme, ulaşım, sosyal aktivite harcamalarını minimum düzeyde tutması halinde aylık ihtiyaç duyduğu gelir düzeyi yaklaşık 8.170 TL’dir. İçinde giyinme, kişisel bakım harcamalarının yer almadığı, yeni çıkan akademik kitapların en az 500 TL olduğu bunun yanında defter, kalem ve okuduğu bölüme bağlı olarak yapması gereken diğer harcamalar, şehir dışında okuduğu için ailesinin yanına geliş gidiş yapmak adına katlanması gereken ulaşım maliyeti de eklendiğinde ortaya çıkan tutar bunun en az iki katı olacaktır. Yani asgari ücret düzeyine yaklaşan bir aylık maliyete katlanması gereken öğrencinin dört yıl süreyle eğitimine devam edip tamamlaması adeta imkansızlaşmaktadır.

Bu imkansızlığa karşı devletin öğrencilerden 3.000 TL tutarındaki burs ile geçinmesini beklemesi, karşılık bulmamakta ve birçok öğrenci üniversite eğitimine hiç başlamama ya da yarıda bırakma durumları ile karşı karşıya kalmaktadır.

Üniversite eğitimine başlamayanları ifade eden 18-24 yaş arası bireyleri dikkate alarak TÜİK tarafından hesaplanan “eğitimden erken ayrılanların istihdam durumu”na bakıldığında 2023 yılında oranı %19,6 olan grup içinde istihdam edilenlerin %9,3 olarak belirlendiği görülmektedir.

Üniversite eğitimine devam etmeyenlerle birlikte üniversite eğitimini yarıda bırakan yani terk edenlerin sayısı da sürekli artmaktadır. Yükseköğretim Kalite Kurulu verilerine göre 2021 yılında 338 bin 926, 2022'de 389 bin 564 öğrenci üniversite eğitimini terk etmiştir. Bu duruma sunulan çok sayıda gerekçenin içinde ekonomik şartlar ve üniversite mezunu olunması halinde iş bulma imkanının olmamasının düşünülmesi yer almaktadır.

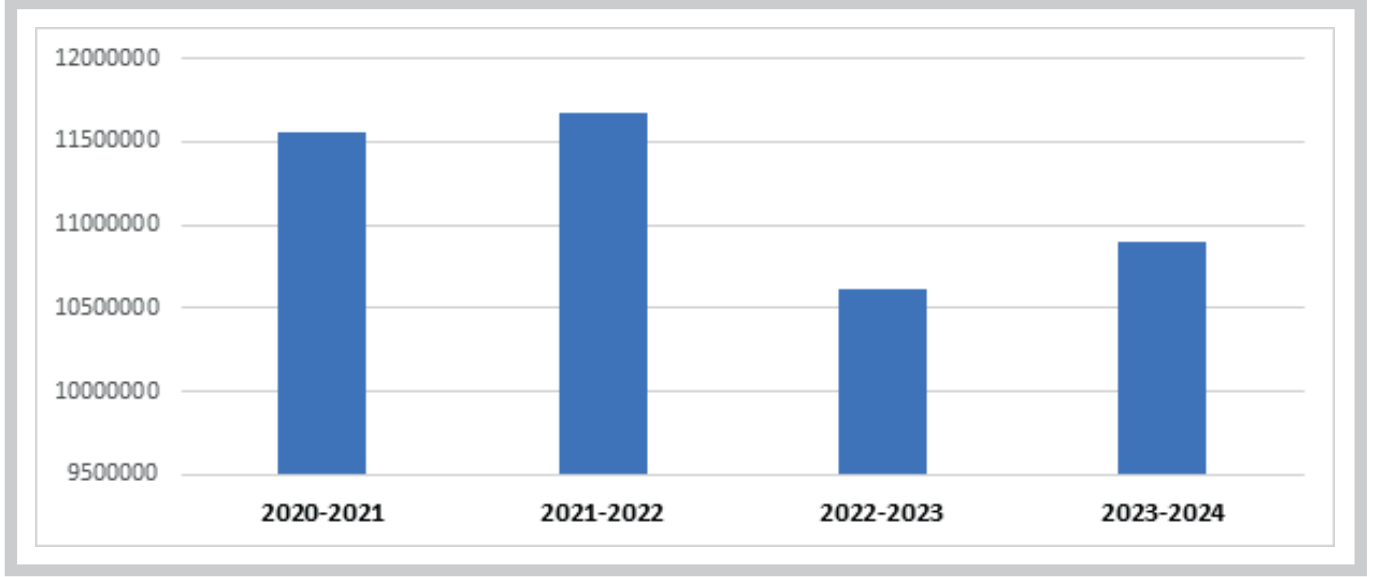
Gençler arasında durum buyken, Türkiye'nin uluslararası öğrenci çekmek konusunda ülkeler arasındaki yükselişi raporlarda özellikle vurgulanmaktadır. Uluslararası Strateji Belgesi (2024-2028) ile ülkenin uluslararası öğrenci ve öğretim elemanı çekme sayıları, imzalanan protokoller ve yabancı uyruklu öğrencilere sunulan burslara yer verilmiştir.

YÖK'ün Uluslararası Ortak Eğitim ve Öğretim Programları ile Yükseköğretim Alanında Mutabakat Zaptı İmzalamış Olduğu Ülkelerden gelen öğrencilere sunduğu imkanlar dikkat çekicidir. 2012 yılında kurulan Yurtdışı Türkler ve Akraba Topluluklar Başkanlığı tarafından anlaşma yapılan ülkelerden gelen öğrencilere “Türkiye Bursları” adı altında burs ve daha birçok imkan sağlayan uygulamanın içeriğinde; üniversite öğrenim harçlarının karşılanması, bir senelik Türkçe dil eğitimi verilmesi, barınma imkanı sunulması, bir defaya özel uçak biletinin karşılanması, sağlık sigortasının sağlanması ve tüm bunların yanında bir de 4.500 TL (lisans ve ön lisans için) tutarında burs imkanının sunulması yer almaktadır.

Yabancı uyruklu öğrencilere burs imkanı sunan bir başka program ise Yükseköğretim Kurulu Bursları'dır. 2016 yılından beri imzalanan protokoller çerçevesinde, devlet yükseköğretim kurumlarına yerleştirilen yabancı uyruklu öğrencilere YÖK Bursu sağlanmaktadır. Türkiye'deki yükseköğretim programlarına kabul edilen uluslararası öğrencilere bir yıllık dil hazırlık programı sunulmaktadır. Öğrencilerin aylık bursları, KYK yurtlarında barınma ücretleri, genel sağlık sigorta primleri ile üniversite öğrenim ücretleri Yükseköğretim Kurulu tarafından karşılanmaktadır.

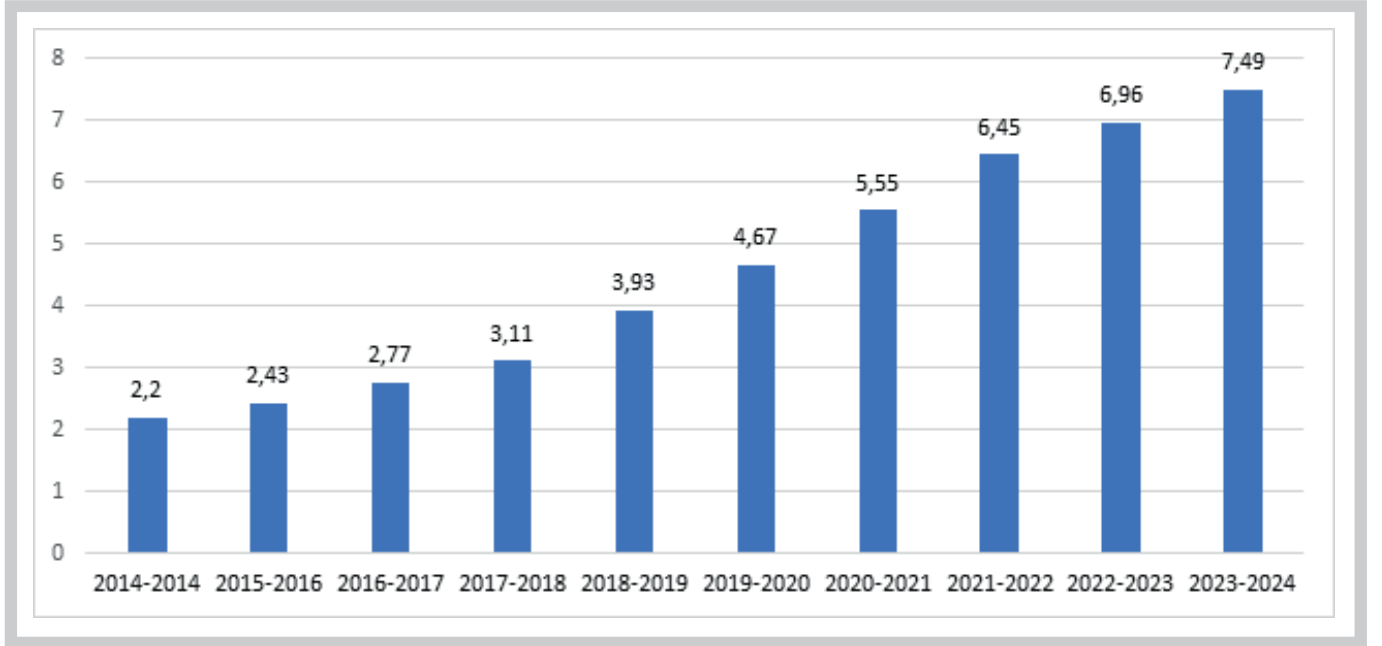
Her yıl sayısı artarak devam eden bu öğrencilere sunulan imkanlar Türkiye'de yoksullaşan, hiçbir sosyal aktivitede yer alamayan öğrencilere sunulmamaktadır.

Grafik: Türkiye’de yükseköğretim kurumlarında eğitim gören toplam öğrenci sayısı

Kaynak: YÖK istatistikleri kullanılarak hazırlanmıştır.

Grafik: Türkiye’de örgün eğitimdeki uluslararası öğrencilerin oranları

Kaynak: Uluslararasılaşma Strateji Belgesi (2024-2028) verileri kullanılmıştır.

Türkiye’de yükseköğretimde örgün öğrenci sayısı son dönemde azalış gösterirken örgün eğitimdeki yabancı uyruklu öğrenci oranı her yıl artış göstermektedir. Tek neden olmasa da temel nedenlerden biri kuşkusuz ki başta da belirttiğimiz gibi ekonomik durumun ve devletin bu duruma karşı öğrencilere sunduğu sınırlı imkanlardır.

Özellikle Türkiye’de yükseköğretim eğitimi almayı tercih eden öğrencilerin geldiği ülkelere baktığımızda bunu daha net görebilmekteyiz. Avrupa ülkelerinden ziyade Ortadoğu ve yoksul ülkedeki gençlerin tercih ettiği Türkiye’de ilk sırada Suriye yer almış, ilk on içinde yer alan diğer ülkeler içinde de Somali, Yemen, Afganistan gibi ülke uyruklarına sahip öğrenciler sıralamaya girmiştir.

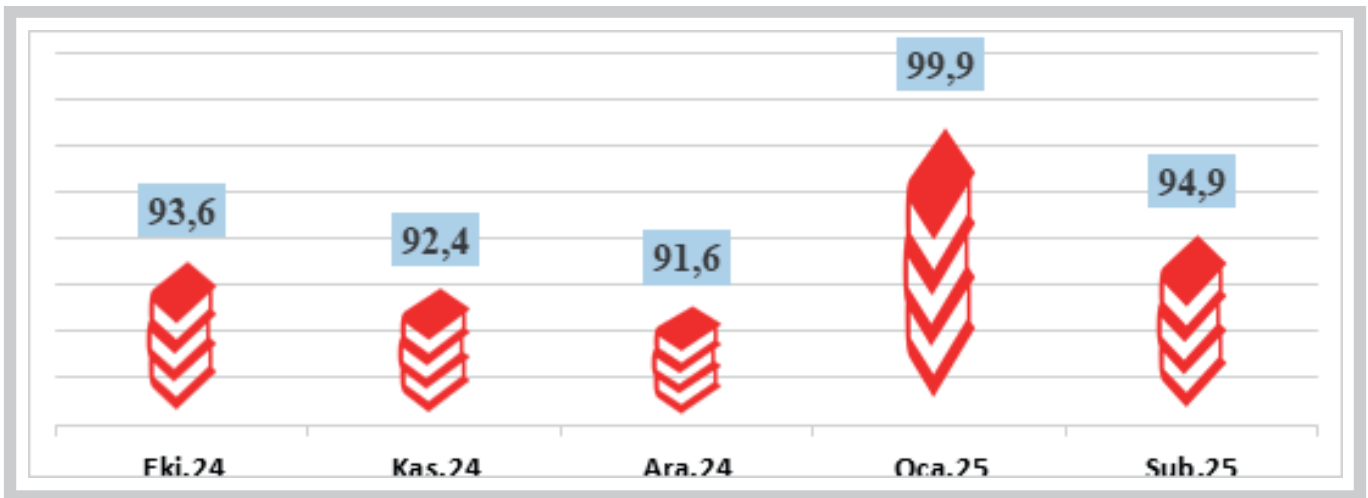
Türkiye Cumhuriyeti vatandaşı olan gençlerin üniversite okuma imkanları azalırken ve ülkede üniversite terkleri artarken sadece 3000 TL ile belli sayıda öğrenciye sunulan burs yetersiz kalırken yetkililerin ülkelerle anlaşmalar yaparak yabancı uyruklu öğrencileri ülkeye çekmeye çalışması ve bunu sunduğu burs imkanına ek olarak yurt, dil eğitimi vb. birçok imkanı karşılayarak yapması ülke gençlerinin faydalanmadığı imkanlardan yabancı uyruklu öğrencilerin faydalanmasını sağlamaktan başka bir sonuç yaratmadığı görülmektedir.

Üniversite okurken ya da mezun olduktan sonra devletin destek olmadığı Türkiye Cumhuriyeti vatandaşı olan gençler arasında “ne eğitimde ne istihdamda” olan ya da “ev geni” olarak tanımlananların sayısı 2023 yılı için 2 milyon 661 bin olurken bunların 379 bini yükseköğretim mezunu olarak açıklanmıştır. Ülke gençlerine ne eğitim ne de istihdam konusunda gerekli desteği sunmayan yetkililerin büyük fırsatlar sunarak ülkeye çektiği yabancı uyruklu öğrenci sayısını başarı olarak açıklaması politikanın amacını ve içeriğini sorgulatmaktadır.

3. Eğitim enflasyonunun Türkiye’de ve diğer ülkelerdeki düzeyi nedir?

TÜİK’in hesapladığı TÜFE (Tüketici Fiyat Endeksi) sepeti içinde yer alan ana harcama gruplarında bulunan eğitim başlığının son aylarda gösterdiği yıllık fiyat artışları önemli boyutlara ulaşmıştır.

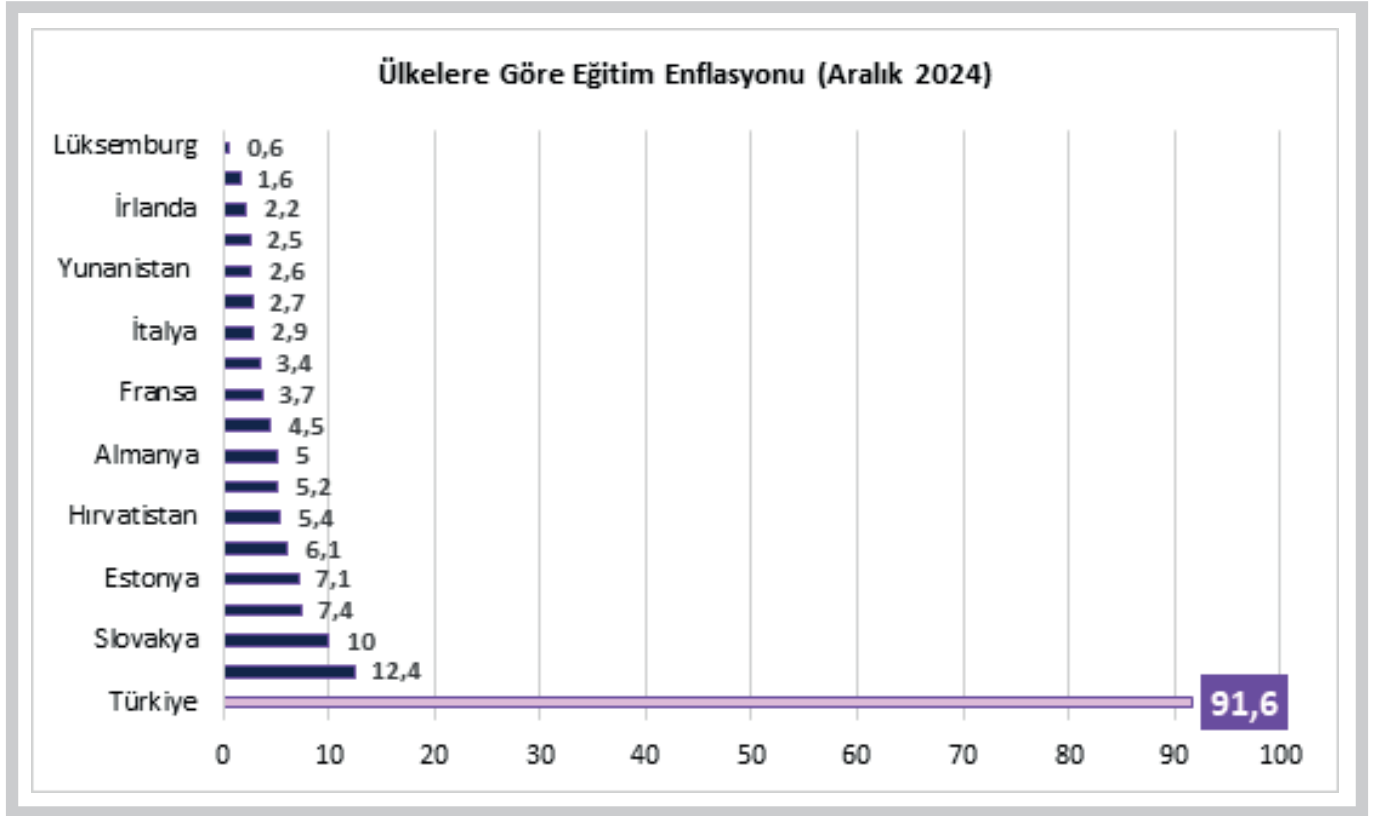
Türkiye’nin son beş ay için eğitim enflasyonu

Kaynak: TÜİK verileri kullanılarak oluşturulmuştur.

Son dört ay boyunca bir önceki yılın aynı ayına göre yıllık eğitim enflasyonu sürekli %90'ın üstünde gerçekleşmiş ve TÜFE sepetinde yer alan tüm harcama kalemleri içinde en yüksek fiyat artış oranı eğitime ait olmuştur.

Türkiye’de diğer harcama gruplarındaki fiyat artışlarına önemli fark artan eğitim enflasyonu, diğer ülkelerin eğitim enflasyonunun da çok üstündedir.

Kaynak: EUROSTAT ve TÜİK verileri ile oluşturulmuştur.

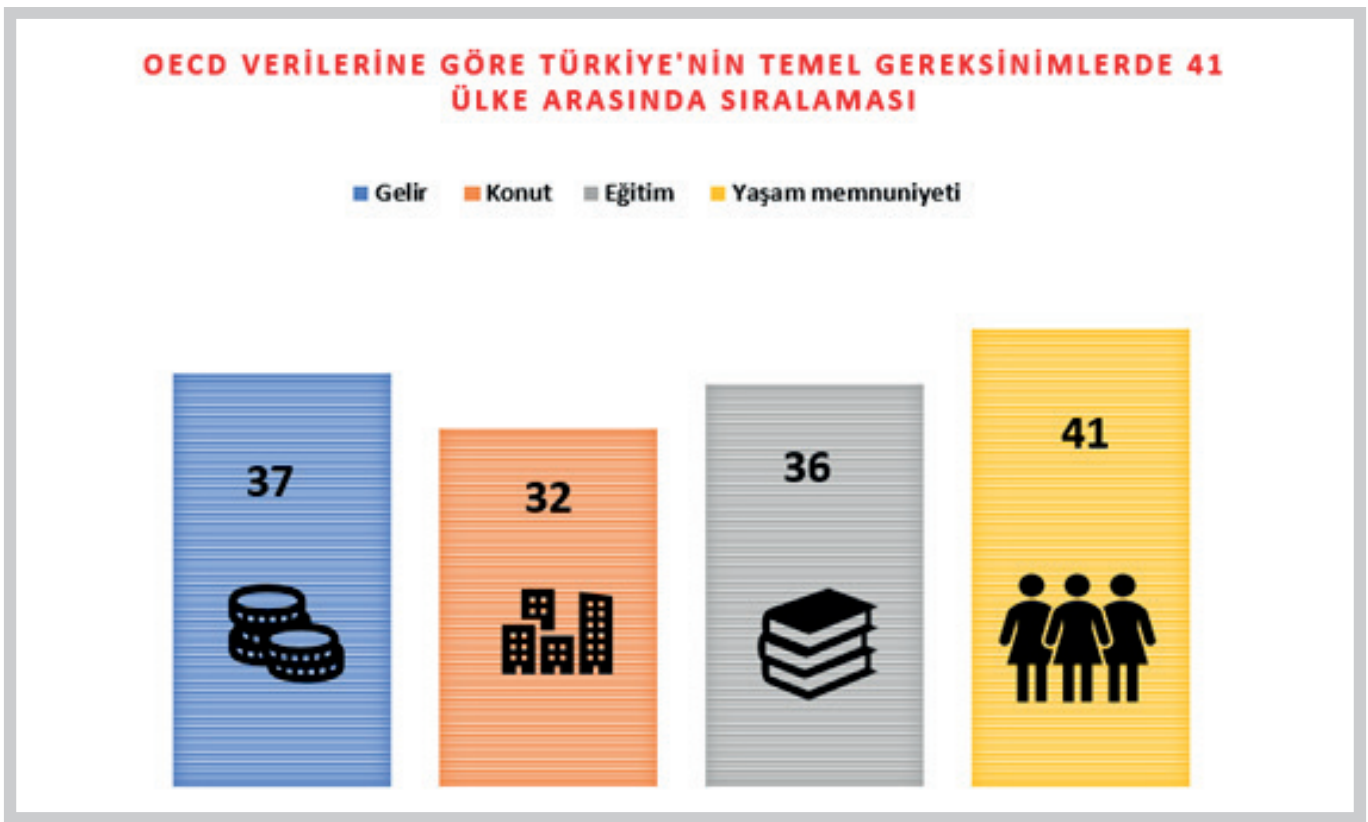
Grafikte görüldüğü üzere Türkiye’de 2024 yılının aralık ayı yıllık eğitim enflasyonu artışı %91,6 iken diğer ülkelerde bu oran en yüksek %12,5’tir. Eğitimin parasız olmadığını üstelik önemli fiyat artışlarına maruz kaldığını gösteren bu durum Türkiye’de en temel haklardan biri olan eğitim hakkına ulaşmanın imkansızlaştığını göstermektedir.

Ülke genelinde yaşanan fiyat artışları ile derinleşen yoksullaşmanın toplumun her kesimini etki altına aldığı ortadadır. Bunun yanında konut, gıda, ulaşım, giyim gibi diğer temel ihtiyaçlarda da görülen yüksek fiyat artışları hem hanelerin hem de çocukların yaşadığı darboğazı açıklamaktadır. Eğitim hakkını bile kullanmak konusunda maddi yeterliliği olmayan, büyük zorluklar çeken toplumda evliliklerin artması ve buna bağlı olarak doğum hızının 2,10’unun üstüne çıkmasının sağlanması yönünde yapılan politikaların karşılık bulamayacağı açıktır. Mevcut nüfusun hayatta kalma mücadelesi verdiği bu süreçte nüfus artışı yaşanması halinde yaşanabilecek olumsuz süreç olumsuzlukları da çeşitlendirecektir.

4. OECD tarafından açıklanan “Better Life Index (Daha iyi yaşam endeksi)” verilerine göre Türkiye’nin daha iyi bir yaşam standardı sıralamasında gelir, konut, eğitim ve yaşam memnuniyeti başlıklarında diğer ülkelere göre durumu nedir?

OECD, ülkelerin maddi koşulları ve yaşam kalitesi hakkında bilgi veren 11 konu başlığını (konut, gelir, meslekler, toplum, eğitim, çevre, sivil katılım, sağlık, yaşam memnuniyeti, emniyet, iş yaşam dengesi) dikkate alarak Better Life Index (Daha İyi Yaşam Endeksi)’ini hesaplamaktadır. Bu endeks ile ülkenin hem geçmiş yıllara göre gelişimi hem de diğer ülkeler ve OECD ortalamasına göre durumu hakkında bilgi sahibi olmak mümkündür.

Bu başlıklar içinde en temel gereksinimlerden olan eğitim, konut, gelir, yaşam memnuniyetinde 41 ülke içinde Türkiye’nin sıralamasını görmek mümkündür.

Türkiye’nin gelirden 37., konut ve barınmada 32., eğitimde 36. ve yaşam memnuniyetinde son sırada yer aldığı görülmektedir.

Eğitim; 25-64 yaş arası nüfus içinde en az ortaöğretim mezunu olan grubun dikkate alınmasıyla hesaplanan eğitimsel kazanımlar konusunda %42 ile 41 ülke arasında 40. sırada yer alan Türkiye; cinsiyet eşitsizliğinin en fazla olduğu, PISA sonuçlarına göre öğrenci becerileri (matematik, okuma ve fen) ve eğitim yılı açısından kızların erkeklere, yoksulların ise zenginlere göre önemli ölçüde dezavantajlı olduğu, temel becerilerde de genel olarak düşük düzey başarının söz konusu olduğu ülke konumdadır. Bu değerlendirmeler ile 36. sırada yer alan Türkiye’nin eğitim endeksi değeri 4.2 olmuştur.

Gelir başlığının altında; hanehalkı net harcanabilir gelir ve hanehalkı net serveti yer almaktadır. Bu iki göstergede Türkiye, ortalama hane halkı net düzeltilmiş kişi başına harcanabilir gelir, 30.490 ABD doları olan OECD ortalamasının ve ortalama hane halkı net serveti 323.960 ABD doları olan OECD ortalamasının oldukça altındadır. Bu iki gösterge ile gelir düzeyi ve servet konusunda araştırmada yer alan 41 ülke içinde 1.3 endeks ile 37. sırada yer almıştır.

Konut başlığında; yaşanılan evin niteliği, konforu ve aile için yeterliliği değerlendirmektedir. Bir evi geçindirebilmek ve barınabilmek için kira, elektrik, su, gaz gibi birçok masraf kalemi bulunmaktadır. Konfor ve sağlıklı yaşam standardının sağlanabilmesi için önem arz eden kişi başına düşen oda sayısı Türkiye’de 1 olurken OECD ortalaması 1,7 olmuş ve Türkiye OECD ortalamasının gerisinde kalmıştır. Konut endeks değeri bu göstergeler sonucunda 5.2 olarak gerçekleşmiş sıralamada Türkiye 32. olmuştur.

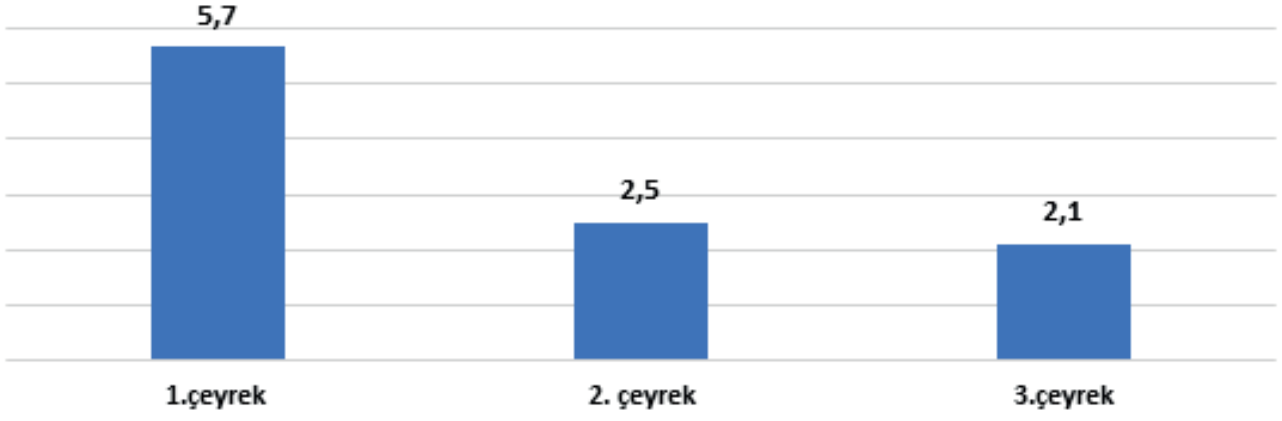
Yaşam standardının; ölçümünde öznel analiz daha ön planda olsa da yaşam doyumu, kişinin mevcut duygularından ziyade, bir bütün olarak yaşamını nasıl değerlendirdiğini ölçmektedir. Hayattan genel memnuniyetlerini 0'dan 10'a kadar derecelendirmeleri istendiğinde Türkiye ortalama olarak 4,9 puan vermiş ve bu değer ile OECD ortalaması olan 6,7'nin kalınmıştır. Alt başlıklarla birlikte endeks değeri 0.0 olmuş ve Türkiye 41 ülke arasında son sırada yer almıştır.

Ülkelerde yapılan tüm politikalar bireylerin refahını arttırmak ve mutlu bir yaşam sürebilmelerini sağlamak için yapılmaktadır. Ancak Türkiye'nin bu konuda OECD ortalaması ya da seçilen 41 ülkenin durumuna göre iyimser bir tablo çizmediği açıktır. Son dönemde yaşanan ekonomik kriz, eğitimde yaşanan çöküş, iş bulamama, kira ve barınma konusunda yaşanan fahiş fiyat artışları gibi olumsuz gelişmeler Türkiye'nin gerisinde kaldığını göstermektedir.

5. Türkiye’de yaş gruplarına göre ne eğitimde ne de istihdamda olanların OECD ülkeleri arasındaki sıralaması nedir?

TÜİK tarafından çeyreklik ve yıllık hesaplanan işgücü istatistiklerine göre son dönemde işsizlik oranının tek haneye düşmüş olması fakat açıklanan bu oranlarla gerçeğin uyuşmaması dikkat çekicidir. Son dönemde artan üretim maliyetlerinin de etkisiyle büyüme hızlarında görülen azalma eğilimine işsizlikteki azalmanın da eşlik etmesi ekonomik gerçeklik ile örtüşmemektedir.

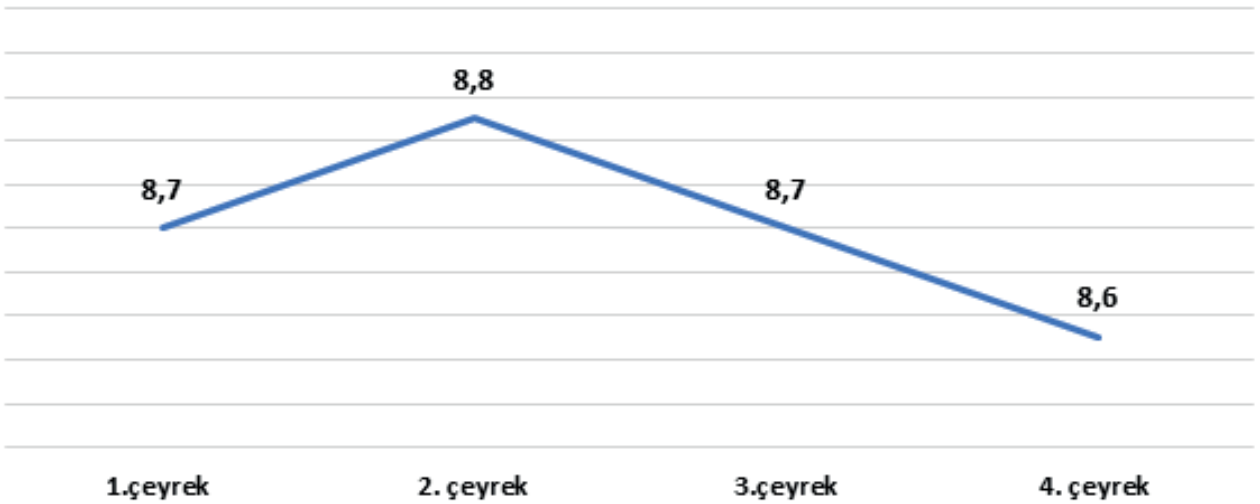
2024 yılı çeyreklik büyüme hızları

Kaynak: TÜİK verileri ile oluşturulmuştur.

2024 yılının açıklanan üç çeyreğinde üretimdeki artışı ifade eden büyüme hızı düşüş eğilimi göstermiştir. Üretimin düşmesi işgücüne olan ihtiyacı azaltan bir durum olduğu için ülkede işsizliğin artması beklenir. Fakat TÜİK verilerine göre işsizlik oranı tek haneli ve azalış eğilimde devam etmektedir.

2024 yılının dört çeyreğinde işsizlik oranları

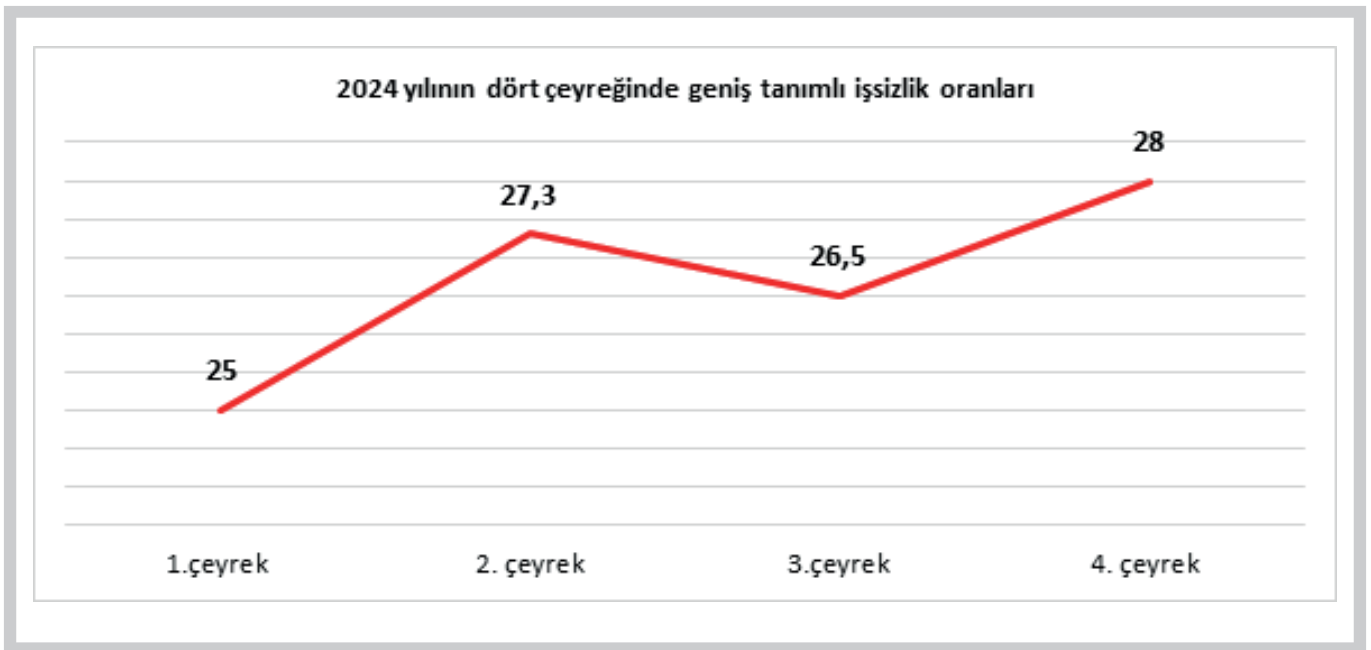

Kaynak: TÜİK verileri kullanılarak oluşturulmuştur.

Ülkede büyüme hızı ile aynı yönde ilerleyen işsizlik oranı hem literatüre hem de toplumun hissettiği derin işsizlik durumuna aykırıdır.

Dar tanımlı işsizlik; mevcut çalışma şartlarını ve ücret düzeyini kabul ederek iş aramasına rağmen bulamayan kişileri temsil etmektedir. Yani grafikte yer alan veriler sadece tüm şartları kabul ederek aktif iş arama sürecinde olan bireyleri kapsamaktadır.

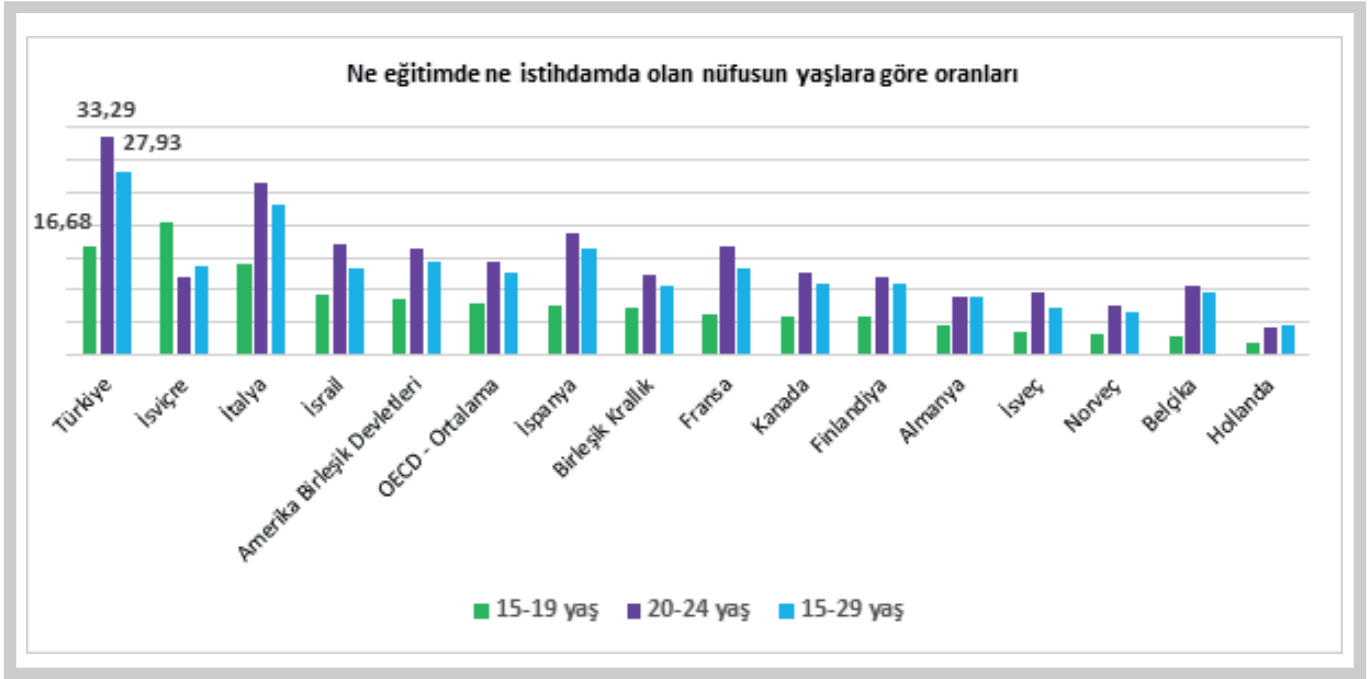
Oysaki Türkiye’de işsizlikte yaşanan derinleşmenin göstergesi dar tanımlı işsizlik değil, geniş tanımlı (atıl işgücü) işsizliktir. Geniş tanımlı işsizlik oranı içinde dar tanımlı işsizliğe ek olarak iş bulma ümidini kaybedenler (potansiyel işgücü) ve yarı zamanlı çalışmak zorunda kalanların da oranı yer almaktadır.

Kaynak: TÜİK verileri kullanılarak oluşturulmuştur.

Dar tanımlı işsizlik oranlarında tek hane ve azalış eğilimi söz konusu iken geniş tanımlı işsizlikte iki hane ve artış eğilimi görülmektedir. Bu durum Türkiye’de işsizliğin düşmediğini fakat aktif iş arayan durumunda iş bulamamanın verdiği kötümser durum ile iş bulma ümidini kaybedip iş aramayı bırakanların ve tam zamanlı çalışmayanların oranındaki artışa bağlı olarak işsizliğin yönünün değiştiğini göstermektedir. Bu değişimde özellikle iş bulma ümidini kaybedenlerin etkisi büyüktür. Bu grupta yer alan gençlerin oranı da oldukça yüksektir.

İş bulma ümidini kaybeden bu nedenle ne eğitimde ne de istihdam olan gençlerin sayısı Türkiye’de gün geçtikçe artmaktadır.

Kaynak: OECD verileri kullanılarak hazırlanmıştır.

Ne eğitimde ne de istihdamda olanların oranını diğer ülkeler ile kıyasladığımızda Türkiye 15-19 yaş grubu için ikinci sırada 20-24 ve 15-29 yaş aralığı için ilk sırada yer almaktadır. Bu durum Türkiye’de gençlerin en büyük sorununun işsizlik ve daha kötüsü iş bulma ümidini kaybetmek olduğunu göstermektedir. Ne eğitimde ne de istihdamda olan yani “ev genci” olarak tanımlananlar için adeta kalıcı hale gelen bu süreç çözülemediği gibi sürekli büyüyen bir sorun olma yolunda ilerlemektedir. TÜİK tarafından açıklanan verilere göre 2023 yılında sayıları 2 milyon 661 bin olan bu gençlerin

6. 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Gününün önemine dair Türkiye’de işgücü piyasasının ayrımcılık üzerine kurulu tutumunun istatistiklere olan yansımaları nedir?

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü, kadın emeğine yönelik her türlü ayrımcılık ile mücadelenin sembolü haline gelmiştir. Dünyanın hemen her yerinde iş hayatında, evde, sokakta emeği görünmez olan, değersizleştirilen, baskı ve mobbing ile yıldırma politikalarına maruz kalan kadınlar bugünün önemine ve mücadelesine sahip çıkmaktadır.

Türkiye’de de patriyarkanın belirlediği sınırlar içinde var olma mücadelesi veren kadınlar istatistikî verilere göre işgücünde sadece %35, yönetici pozisyonunda %20, parlamentoda %17 oranında varlık gösterebilmekte ve tüm eğitim düzeylerinde cinsiyetler arasında kadınların aleyhine gerçekleşen ücret farkı eğitim düzeyi arttıkça derinleşmektedir.

Bu durumun temel nedeni tartışmasız cinsiyetçi iş bölümüdür. Cinsiyetçi iş bölümünün getirdiği dayatmalarla ev içi sorumluluklara boğulan, işgücünde, yönetimde, sosyal yaşamda sınırlı biçimde varlık gösterebilen, erkeklere göre tüm eğitim düzeylerinde daha düşük ücretler alan, çalıştıkları işyerlerinde mobbing ve tacize uğrayan kadınlar bireysel yoksulluğa ve yoksunluğa itilmektedir.

Tüm bu sürece ek olarak kadına yönelik şiddet ve kadın cinayetleri, azalmamakta her geçen gün artmaktadır. OECD verilerine göre kadına yönelik şiddet konusunda ilk sırada yer alan Türkiye’de, Kadın Cinayetlerini Durduracağız Platformu’nun verilerine göre 2024 yılında en az 394 kadının erkekler tarafından öldürüldüğü belirtilmektedir.

Eğitim-İş olarak; toplumun her alanında kadınların aleyhine gerçekleşen ayrımcılığın son bulması için yasal düzenlemeler yapılması ve uygulanması, kadına yönelik şiddet ile mücadele için İstanbul Sözleşmesi’ne geri dönülmesi, 6284 sayılı yasanın uygulanması, ILO 190 Sayılı Şiddet ve Taciz Sözleşmesi’nin Türkiye tarafından onaylanması gerektiğini savunuyoruz, kadınlar için eşit şart ve imkanlar sağlanana kadar ayrımcılığa karşı mücadeleye devam edeceğimizi yineliyoruz.

EĞİTİM-İŞ BÜLTENİ

Eğitim İş Yayınları, Ankara
Mart 2025

EĞİTİMİŞ ADINA SAHİBİ

Kadem ÖZBAY / Genel Başkan

YAYIN SORUMLUSU

Bülent METİN / Genel Örgütlenme Sekreteri

RAPOR-İÇERİK

Dr. Burcu DOĞAN / Araştırma ve Raporlama Uzmanı

GRAFİK-TASARIM

Hakan ÇELİKARSLAN

İLETİŞİM

Ataç 2 Sokak 43/4 Kızılay-ANKARA

iletisim@egitimis.org.tr

0 312 434 12 06